

Sygn. akt Do(...)

ORZECZENIE

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w składzie:

Przewodniczący: radca prawny R.P.
Członkowie: radca prawny E. S.
                              radca prawny W. P.

Protokolant: A. N.

na posiedzeniu w dniu 14 grudnia 2017 r. w siedzibie Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. przy ul. (...), po rozpoznaniu sprawy z wniosku Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego radcy prawnego M. W. z dnia (...).r., sygn. akt (...) o ukaranie radcy prawnego D. S. wpisanego na listę radców prawnych prowadzoną przez Okręgową Izbę Radców Prawnych w Z. pod nr (...), syna (...), urodzonego dnia (...) PESEL: (...), obwinionego o to, że:

- I. będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu R.D. w sprawie przed S. O. w B. Wydziałem (...) o sygn. akt I(...), nie stawił się na rozprawę w dniu (...) roku, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);
- II. będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu, nie poinformował R.D. w terminie do wniesienia apelacji o niekorzystnym wyroku z dnia (...) S. O. w B.(...) w sprawie o sygn. akt (...), oddalającym powództwo, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);
- III. będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu R.D. w sprawie o sygn. akt (...) nie wywiódł apelacji od niekorzystnego wyroku z dnia (...) od wyroku S. O. w B. Wydziału (...), tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.),

ORZEKA

1. obwinionego radcę prawnego D. S. uznaje za winnego popełnienia przewinienia dyscyplinarnego, tj. czynów określonych w pkt I./, II./ oraz III./ orzeczenia;

2. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt I. orzeczenia wymierza obwinionemu karę upomnienia;
3. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt II. orzeczenia wymierza obwinionemu karę nagany;
4. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 2) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r o radcach prawnych, za czyn określony w pkt III. orzeczenia wymierza obwinionemu karę nagany;
5. na podstawie art 65¹ ust. 1 oraz art 65¹ ust 2 pkt 1) ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych wymierza obwinionemu łączną karę nagany;
6. na podstawie art. 70⁶ ust. 2 ustawy o radcach prawnych z dnia 6 lipca 1982 r. obciąża w całości obwinionego radcę prawnego D. S. kosztami postępowania dyscyplinarnego w kwocie (...) i nakazuje ściągnąć należną sumę na rzecz Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w razie braku dobrowolnej wpłaty.

Członek
(...)

Przewodniczący
(...)

Członek
(...)

Pouczenie:

Od niniejszego orzeczenia przysługuje stronom odwołanie do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego za pośrednictwem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. w terminie 14 dni od daty doręczenia pisemnego uzasadnienia.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia (...) r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z. wniósł, na podstawie art. 681 i art. 741 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 335 § 1 i 3 k.p.k., o ukaranie bez rozprawy radcy prawnego D. S., wpisanego na listę radców prawnych pod nr(...) obwinionego o to, że:

I. będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu R. D. w sprawie przed S.O.w B. I Wydziałem Cywilnym o sygn. akt (...), nie stawił się na rozprawę w dniu (...) roku, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

II. będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu, nie poinformował R. D.w terminie do wniesienia apelacji o niekorzystnym wyroku z dnia (...) S. O. w B. I Wydziału Cywilnego w sprawie o sygn. akt (...), oddalającym powództwo, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.);

III. będąc ustanowionym pełnomocnikiem z urzędu R.D. w sprawie o sygn. akt(...) nie wywiódł apelacji od niekorzystnego wyroku z dnia (...) roku S. O. w B. I Wydziału Cywilnego, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (tekst jednolity: Dz. U. z 2016 r. poz. 233 z późniejszymi zmianami) w związku z art. 6, art. 12 ust. 1 i art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.).

Mając powyższe na uwadze, Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o ukaranie radcy prawnego D. S.– za przewinienie określone w pkt I. karą upomnienia, zaś za przewinienia określone w pkt II. i III. karami nagany. Ponadto Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego wniósł o obciążenie radcy prawnego D.S.kosztami postępowania dyscyplinarnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył, co następuje:

Pismem z dnia (...) r. p. R. D. złożył do Okręgowej Izby Radców Prawnych we W (wpływ do biura Izby w dniu (...) r.) skargę na postępowanie radcy prawnego D. S. i wniósł o wyciągnięcie wszelkich konsekwencji dyscyplinarnych w stosunku do w/w radcy prawnego. Zdaniem Skarżącego radca prawny D. S., będąc jego pełnomocnikiem w sprawach przeciwko Skarbowi Państwa – A. Ś. w B.i Z. K. w K. toczących się przed S O w B., I Wydział Cywilny, nie stawił się na wyznaczoną w dniu (...) roku rozprawę, na której Sąd oddalił wniosek o przesłuchanie Skarżącego w charakterze strony a następnie wydał wyrok oddalający powództwo i zasądzający od Skarżącego na rzecz S.P. kwotę (...) zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Ponadto zarzucił radcy prawnemu D. S. iż w terminie do wniesienia apelacji, nie poinformował Skarżącego że na tej rozprawie zapadł wyrok, oraz że nie wniósł on apelacji od przedmiotowego wyroku. W skardze Skarżący powołał się na sprawę o sygn. akt (...)

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego we W. zwrócił się do Skarżącego – pismem z dnia (...) - o wskazanie sygnatur obu spraw których dotyczy przedmiotowa skarga, zaś do S. O. w B. I Wydział Cywilny, o udostępnienie - na potrzeby postępowania dyscyplinarnego, akt sprawy rozpatrywanej pod sygnaturą (...)

Pismem z dnia (...) r. Skarżący doprecyzował skargę podając, iż oba pozwy (przeciwko Skarbowi Państwa – A.Ś. w B.i Z.Kw K.) na wniosek (...) zostały połączone do wspólnego

rozpoznania pod sygn. akt (...) . Do pisma Skarżący załączył kopię strony odpowiedzi pełnomocnika pozwanego na pozwy oraz wezwanie (...) (pismo z dnia (...) do zapłaty zasądzonej kwoty.

Postanowieniem z dnia (...) (sygn. akt RD (...)) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego we W. przekazał skargę według właściwości miejscowej Rzecznikowi Okręgowej Izby Radców Prawnych w Z.(skarga została zarejestrowana pod sygn. akt.R.D(...)) .

Pismem z dnia (...) roku radca prawny D. S. został zobowiązany przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego OIRP w Z.do ustosunkowania się do zarzutów skarżącego.

Pismem z dnia (...) roku radca prawny D. S. złożył wyjaśnienia w niniejszej sprawie. Przyznał, że nie stawiał się na rozprawie w dniu (...) , ponieważ był przekonany, że S. O. w B. dopuszczając dowód z przesłuchania Skarżącego w charakterze strony, skorzysta z pomocy sądowej S. R.w C.

o przesłuchanie go w Z.K. C., w którym przebywał Skarżący. Na rozprawie tej Sąd zmienił jednak postanowienie, odstąpił od przesłuchania Skarżącego w charakterze strony i wydał wyrok oddalający powództwo. Z uwagi na nieobecność na rozprawie radca prawny D. S.nie wiedział o orzeczeniu Sądu. Oczekiwał na zawiadomienie o terminie przesłuchania w drodze pomocy sądowej. O zapadłym wyroku powziął wiadomość o dopiero w grudniu(...) a więc już po upływie terminu do wniesienia apelacji. W takiej sytuacji złożenie wniosku o przywrócenie terminu byłoby niemożliwe z uwagi na niedochowanie należytej staranności. Wskutek powyższego Skarżący wypowiedział radcy prawnemu Dawidowi Stremeckiemu pełnomocnictwo.

Radca prawny Dawid Stremecki dodał również, iż nie zgadza się z zarzutem Skarżącego, że jego działanie doprowadziło do oddalenia powództwa i nie może uznać, że popełnił jakikolwiek błąd na etapie prowadzenia sprawy, do momentu wydania w dniu (...) r. przez S. O. I Wydział Cywilny, w szczególności w zakresie przygotowania pism procesowych oraz gromadzenia materiału dowodowego, co było kwestią zasadniczą dla wydania orzeczenia. Według radcy prawnego D. S. niestawiennictwo na rozprawie, na którym S.O.wydał wyrok orzekający o oddaleniu pozwów nie miało i nie mogło mieć wpływu na treść wyroku. Radca prawny D.S. w swoich wyjaśnieniach przyznał się, że postąpił nieprofesjonalnie, ponieważ popełnił błąd polegający na niewniesieniu apelacji od wyroku niekorzystnego dla jego klienta. Ponadto radca prawny D. S.pismem z dnia (...) roku przeprosił Skarżącego za zaistniałą sytuację i wyjaśnił okoliczności nieprofesjonalnego zachowania.

W dniu (...) roku Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przedstawił i odczytał radcy prawnemu D. S. postanowienie o przedstawieniu zarzutów popełnienia przewinień dyscyplinarnych. Radca prawny D. S. pouczony o prawie żądania, do czasu zawiadomienia o terminie zaznajomienia z materiałami postępowania dyscyplinarnego, podania mu ustnie podstaw zarzutów, a także sporządzenia uzasadnienia na piśmie, nie skorzystał z przysługujących mu uprawnień.

Radca prawny D. S. przesłuchany w charakterze obwinionego w dniu (...) r. przyznał się do popełnienia stawianych mu zarzutów, złożył wyjaśnienia w sprawie oraz podtrzymał swoje wcześniejsze stanowisko zawarte w piśmie z dnia (...) roku. Dodał, że - jego zdaniem – całe postępowanie prowadzone było w sposób rzetelny i wnikliwy. Pozostawał w stałym kontakcie ze Skarżącym, wielokrotnie odwiedzał go Z. K. w C.. Łącznie prowadził pięć spraw w których był pełnomocnikiem Skarżącego, w czterech różnych Sądach. Na rozprawę w dniu (...) r. nie stawiał się, bo miał być przesłuchany tylko i wyłącznie powód (Skarżący) - materiał dowodowy był w całości zebrany. Uznał, żeby nie mnożyć dodatkowych kosztów postępowania, ponieważ wcześniej był osobiście na rozprawie w Z.K.w C. Dodał, że ustalił ze Skarżącym, iż złożenie przez niego wyjaśnień w charakterze strony nie wymagało obecności prawnika, ponieważ Skarżący dokładnie znał sprawę i potrafił wyjaśnić podstawę swoich roszczeń. Podał również, iż o wyroku S. O. w B., I Wydział Cywilny z dnia (...) r., sygn. akt(...) dowiedział się bezpośrednio od Skarżącego. Po uzyskaniu potwierdzenia w

Sądzie uznał, że nie ma możliwości, aby przywrócić termin, bo nie byłby w stanie usprawiedliwić wniosku o jego przywrócenie. Dodał także, że Skarżący składał jakieś wnioski w tej sprawie ale wcześniej wypowiedział mu pełnomocnictwo. Radca prawny D. S. pisemnie przeprosił Skarżącego i wyjaśnił zaistniałą sytuację.

Obwiniony radca prawny, przyznając się do winy i potwierdzając okoliczności popełnienia przewinień dyscyplinarnych wniósł o złożenie wniosku przez Zastępcę Rzecznika Dyscyplinarnego od Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego o wydanie na posiedzeniu orzeczenia o ukaraniu i orzeczenie uzgodnionych kar za zarzucane mu przewinienia dyscyplinarne na podstawie art. 335 § 1 k.p.k.

Powyższy stan faktyczny Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalił na podstawie n/w dokumentów:

1. skarga z dnia (...) roku; k. (...)
2. uzupełnienie skargi z dnia (...) roku; k. (...)
3. wyjaśnienia pisemne radcy prawnego z dnia (...) roku, k. (...)
4. pismo radcy prawnego z dnia (...) roku skierowane do Pokrzywdzonego; k. (...)
5. zeznania obwinionego radcy prawnego D.S z dnia (...) roku, k. (...)
6. protokół z rozprawy przed SO w B.I Wydział Cywilny, z dnia (...) roku sygn. akt (...) ; k. (...)
7. protokół z rozprawy przed SO w B., I Wydział Cywilny, z dnia (...) roku sygn. akt (...) ; k. (...)
8. wyrok SO w Bydgoszczy, I Wydział Cywilny, z dnia 29.07.2015 roku sygn. akt I C 808/14; k. 61 akt
9. pismo pokrzywdzonego R. D.z dnia (...) oku; k. (...)
10. wniosek r.pr. D.S. złożony w SO w B., I Wydział Cywilny, z dnia (...) roku; k. (...)
11. pismo S.O. w B. z dnia (...) roku sygn. akt (...) ; k. (...)
12. zażalenie R. D. skierowane do S A w G. z dnia (...) roku, k. (...)
13. postanowienia S.O. w B. z dnia (...) roku sygn. akt (...) k. (...)

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny zważył co następuje:

Odpowiedzialność dyscyplinarna radcy prawnego opiera się w pierwszym rzędzie na regulacji ustawowej, którą stanowi art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. Zgodnie z treścią tego przepisu radca prawny podlega odpowiedzialności dyscyplinarnej za zawinione, nienależyte wykonywanie zawodu radcy prawnego oraz za czyny sprzeczne ze ślubowaniem radcowskim lub zasadami etyki radcy prawnego. Z kolei, zgodnie z art. 3 ust 2 cytowanej wyżej ustawy radca prawny wykonuje zawód ze starannością wynikającą z wiedzy prawniczej oraz zasad etyki radcy prawnego. Zgodnie zaś z art. 6 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego (przyjętego uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.) radca prawny mając na uwadze treść rotę ślubowania określonej w ustawie o radcach prawnych, obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, przeprowadzone czynności w toku prowadzonego postępowania i zebrane dowody w pełni potwierdzają, że swoim działaniem radca prawny D. S. wyczerpał przesłanki z art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych. W przedmiotowej sprawie nie budzi wątpliwości Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, że radca prawny D. S. będąc ustanowiony pełnomocnikiem z urzędu p. R. D. w sprawie przed S. O. w B. I Wydział Cywilny, sygn. akt (...) nie stawił się na rozprawę w dniu (...) r., nie poinformował swojego Mandanta w terminie do wniesienia apelacji o niekorzystnym wyroku tego Sądu z dnia (...) oddalającym powództwo oraz nie wywiódł apelacji od niekorzystnego wyroku tego Sądu. Postępowanie takie jest nierzetelne, a

tym samym niezgodne z art. 6, art. 12 ust. 1, art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radców Prawnych przyjętego Uchwałą Nr 3/2014 Nadzwyczajnego Krajowego Zjazdu Radców Prawnych z dnia 22 listopada 2014 r.

Bezspornym jest, że radca prawny D. S., pomimo że nie stawił się na rozprawie w dniu (...), nie podjął niezwłocznie działań mających na celu ustalenie przebiegu rozprawy i wydanych orzeczeń, które są niezbędne do powzięcia przez klienta swobodnej i świadomej decyzji odnośnie dalszego postępowania w sprawie. Nie poinformował p. R D.w terminie do wniesienia apelacji o niekorzystnym wyroku z dnia (...) S. O.w B. I Wydział Cywilny w sprawie o sygn. akt (...) oddalającym powództwo (...) i nie wywiódł apelacji od niniejszego wyroku. Radca prawny D. S. wystąpił o wydanie protokołu z rozprawy z dnia (...) roku dopiero w dniu (...), po uzyskaniu informacji od R.D. o zapadłym orzeczeniu.

Przeprowadzone w niniejszej sprawie postępowanie wykazało, że radca prawny D. S. wykonując zawód radcy prawnego naruszył przepisy art. 6, art. 12 ust. 1 oraz art. 44 ust. 1 i 3 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

Zgodnie z art. 6 w/w przepisu, radca prawny obowiązany jest wykonywać czynności zawodowe rzetelnie i uczciwie, zgodnie z prawem, zasadami etyki zawodowej oraz dobrymi obyczajami. Wymagana jest od niego sumienność i najwyższa staranność wynikająca z zawodowego charakteru działalności. Profesjonalne świadczenie pomocy prawnej nakazuje radcy prawnemu nie tylko zapewnienie merytorycznie wysokiego poziomu świadczonych klientowi usług, lecz powinno gwarantować zapewnienie odpowiedniego zastępstwa w przypadku niemożności osobistego wykonania obowiązków zawodowych z różnych przyczyn, w tym także osobistych. Na radcy prawnym spoczywa bowiem obowiązek zapewnienia zastępstwa w przypadku przemijającej przeszkody tak, aby prowadzone przez niego sprawy nie doznały uszczerbku (tak. m.in. orzeczenie Wyższego Sądu Dyscyplinarnego z (...) sygn. (...) www.kirp.pl).

Zgodnie z kolei z art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego radca prawny zobowiązany jest wykonywać czynności zawodowe sumiennie oraz z należytą starannością uwzględniającą profesjonalny charakter działalności. Radca prawny zgodnie z treścią art. 44 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego jest obowiązany informować klienta o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności zawodowych. Klient powinien być niezwłocznie poinformowany o wydanym w sprawie orzeczeniu, zdarzeniu otwierającym bieg terminu do wniesienia środka odwoławczego czy innej czynności procesowej. Odpowiedzialność za informację spóźnioną, niepełną lub nieprawidłową ponosi radca prawny. Naruszenie tego obowiązku stanowi bezsprzecznie nienależytą staranność przy wykonywaniu obowiązków zawodowych.

Niewątpliwie radca prawny D. S. nie wywiązał się z tego obowiązku i nie zapewnił również zastępstwa. O ile można by przyjąć, mając na uwadze całokształt spraw w których radca prawny D. S. reprezentował Skarżącego, za niepozbawione racji przekonanie radcy prawnego, iż S. O. w B., I Wydział Cywilny, w sprawie o sygn. akt (...) dopuszczając dowód z przesłuchania Skarżącego w charakterze strony skorzysta z pomocy sądowej S. R.w C.o przesłuchanie w ZK C. w którym Skarżący przebywał, (...) o tyle nie znajduje żadnego usprawiedliwienia nie podjęcie przez radcę prawnego D. S. po rozprawie w dniu (...), pomimo nieobecności, niezwłocznych działań mających na celu ustalenie przebiegu rozprawy i wydanych w tym dniu orzeczeń, niezbędnych do powzięcia przez jego Mandanta swobodnej i świadomej decyzji w przedmiocie dalszego postępowania w sprawie, nie poinformowanie go o przebiegu rozprawy i treści wydanych przez Sąd orzeczeń, a w konsekwencji nie wywiedzenie apelacji od niekorzystnego wyroku S.O. w B.z dnia (...). Działanie takie niewątpliwie jest naganne. Radca prawny zobowiązany jest bowiem niezwłocznie informować swojego Mandanta o przebiegu sprawy i jej wyniku, a w szczególności o skutkach podejmowanych czynności zawodowych, w tym o wydanym w sprawie orzeczeniu,

tj. zdarzeniu otwierającym bieg terminu do wniesienia środka odwoławczego czy innej czynności procesowej. Naruszenie tych obowiązków stanowi niewątpliwie delikt dyscyplinarny.

Uchybienie powyżej opisanym obowiązkom, którego skutkiem w niniejszej sprawie jest opisana sytuacja opisana z pewnością narusza zasady obowiązujące profesjonalnego pełnomocnika, skoro działa on jako podmiot kwalifikowany, dysponujący wymaganą od niego wiedzą prawniczą. Wykonując swój zawód, radca prawny powinien być m.in. staranny w stopniu kwalifikowanym, a więc odpowiadającym zawodowemu charakterowi jego działalności. Prowadząc w imieniu klienta każdą sprawę radca prawny jest przede wszystkim zobligowany do przestrzegania wymogów ustalonych przepisami prawa oraz zasadami wskazanymi w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Nie ulega zatem wątpliwości, iż obwiniony radca prawny D.S. swoim postępowaniem naruszył wyżej opisane zasady wskazane w Kodeksie Etyki Radcy Prawnego.

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny ustalając stan faktyczny sprawy dokonał analizy całego materiału dowodowego, co pozwoliło na pełne i nie budzące wątpliwości odtworzenie wszystkich zdarzeń będących przedmiotem rozpoznania. Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dał wiarę w całości ustaleniom dokonany przez Rzecznika Dyscyplinarnego w niniejszym postępowaniu znajdujących odzwierciedlenie w zgromadzonych przez niego dokumentach i wydawanych postanowieniach. Dodać należy, iż w przedmiotowej sprawie Okręgowy Sąd Dyscyplinarny dokonał ustaleń na podstawie zebranego - przy aktywnym udziale radcy prawnego D. S. który w toku postępowania przed Rzecznikiem Dyscyplinarnym składał obszernie wyjaśnienia - materiału. Nie bez znaczenia w przedmiotowej sprawie jest fakt przyznania przez radcę prawnego D. S. popełnienia zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych. Mając powyższe na uwadze, zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego, przeprowadzone czynności w toku prowadzonego postępowania i zebrane dowody w pełni potwierdzają, że swoim działaniem radca prawny D. S. wyczerpał przesłanki z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych, a zatem poza sporem w przedmiotowej sprawie jest to, że działaniem takim radca prawny naruszył zasady Kodeksu Etyki Radcy Prawnego, bowiem wykonywał czynności zawodowe bez wymaganej rzetelności i staranności.

Mając powyższe na uwadze Okręgowy Sąd Dyscyplinarny uznał, że wymierzona obwinionemu radcy prawnemu D. S. łączna kara nagany będzie adekwatna do stopnia jego winy. Wymierzając karę Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wziął pod uwagę dotychczasowe wykonywanie zawodu przez radcę prawnego D.S. oraz dotychczasowy brak innych przewinień. Przy wymierzaniu kary Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu nie umknął także fakt pisemnego przeproszenia Skarżącego przez radcę prawnego D. S. oraz współpraca z Rzecznikiem Dyscyplinarnym w wyjaśnieniu sprawy poprzez składanie obszernych wyjaśnień w sprawie a także przyznanie się Obwinionego do popełnienia zarzucanych mu czynów. Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego postawa obwinionego radcy prawnego D. S. wskazuje, że wymierzenie mu łącznej nagany oraz zobowiązania obwinionego do pokrycia kosztów postępowania dyscyplinarnego pozwolą na osiągnięcie celów postępowania. Wymierzona kara jest karą wystarczającą i odpowiednią oraz spełnia swoją funkcję w zakresie prewencji oraz jest wystarczającym środkiem dopingującym do wzmocnienia staranności o prawidłowe wykonywanie obowiązków radcy prawnego i dbanie o godność zawodu oraz służy zapobieżeniu popełnieniu podobnych przewinień w przyszłości.

Zdaniem Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego wnioski Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego z dnia (...) o ukaranie radcy prawnego bez rozprawy w trybie art. 335 § 1 kpk nie mógł zostać rozpoznany z uwagi na treść art. 703 ustawy o radcach prawnych.

W ocenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego doprowadzenie Skarżącego na rozprawę w dniu (...) r., pomimo jego wniosku, nie było niezbędne ze względów procesowych a jego nieobecność nie pozbawiła go możliwości dochodzenia swoich praw. W przedmiotowej sprawie Skarżący występował w charakterze pokrzywdzonego, w związku z czym jego udział na rozprawie nie był obowiązkowy a niestawiennictwo nie wstrzymywało rozpoznania sprawy - udział w przedmiotowej rozprawie był prawem a nie obowiązkiem, zatem obecność na rozprawie miała charakter fakultatywny (nie była obowiązkowa). Obowiązujące przepisy nie nakładają na Okręgowy Sąd Dyscyplinarny obowiązku doprowadzenia osoby pozbawionej wolności na każdą rozprawę. Istotnie Skarżący nie mógł stawić się na rozprawę i przeszkody tej nie dało się (...) przezwyciężyć, niemniej jednak przeszkoda ta została wywołana przez samego Skarżącego - w toku bowiem postępowania przed Okręgowym Sądem Dyscyplinarnym Skarżący był pozbawiony wolności i przebywał w zakładzie karnym. Sąd jest obowiązany zarządzić doprowadzenie osoby pozbawionej wolności tylko wtedy gdy uzna, że jej obecność jest niezbędna ze względów (...) procesowych lub gdy nieobecność ta mogłaby pozbawić stronę możliwości obrony jej praw. W rozpoznawanej sprawie taka sytuacja nie miała miejsca. Ponadto w orzecznictwie ugruntowane jest stanowisko, że w przypadku osób odbywających karę pozbawienia wolności ich niemożność uczestniczenia w rozprawie jest przeszkodą wywołaną przez nie same, której wprowadzić nie da się przezwyciężyć bez udziału Sądu, jednak nie zobowiązuje to Sądu do zarządzania doprowadzaniem ich na każdą rozprawę. Nie bez znaczenia przy podejmowaniu decyzji o odmowie doprowadzenia Skarżącego pozbawionego wolności przed Okręgowy Sąd Dyscyplinarny był fakt iż okoliczności sprawy były bezsporne a dopuszczenie się przez radcę prawnego D. S. przewinienia dyscyplinarnego jest niewątpliwe i znajdowało swoje potwierdzenie w przyznaniu się oskarżonego, co z kolei odzwierciedla treść niniejszego orzeczenia. Wyprzedzając niejako ewentualne zarzuty Skarżącego Okręgowy Sąd Dyscyplinarny wyjaśnia również, iż w toku postępowania przed tym Sądem może orzekać wyłącznie o odpowiedzialności dyscyplinarnej radców prawnych i stosować kary dyscyplinarne określone w ustawie o radcach prawnych, a zatem brak jest podstaw do zasądzenia na rzecz Skarżącego w toku postępowania dyscyplinarnego jakiegokolwiek kwoty pieniężnej. Orzeczenie o kosztach postępowania Sąd wydał na podstawie art. 706 ust 1 i ust. 2 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w związku z § 1 ust. 1 pkt 1) uchwały Nr 86/IX/2015 Krajowej Rady Radców Prawnych z dnia 20 marca 2015 r. w sprawie określenia wysokości zryczałtowanych kosztów postępowania dyscyplinarnego. Na powyższe koszty składają się: kwota(...) na podstawie uchwały Nr (...) Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w sprawie ustalenia wysokości wynagrodzenia dla Przewodniczącego Sądu Dyscyplinarnego przy Okręgowej Izbie Radców Prawnych w Z. oraz członków tego Sądu, kwota(...) tytułem kosztów administracyjnych związanych z działalnością tego Sądu oraz kwota (...) zł tytułem kosztów korespondencji w sprawie.

Członek
(...)

Przewodniczący

(...)

Członek